

Раф. Поповъ

Пазете подземнитѣ красоти

Всѣка година ваятъ дъждове. Пролѣтъ снѣговетѣ се топятъ. Виждаме, какъ водата оттукъ-оттамъ се събира на малки поточета, за да се съединятъ въ по-голѣми такива и отправятъ къмъ най-близката рѣка. Но не само по този пжтъ се насочва дъждовната и снѣжната вода. Една частъ отъ нея, незабелязано отъ насъ, тутакси се изпарява, поглъща се отъ въздуха, за да образува облаци и отново да се изсипе като дъждъ, а трета частъ се попива отъ почвата и се губи въ дълбочинитѣ. Но по пжтя си срѣща глинестъ пластъ, който по-нататъкъ не я пропуска. Тогава тази подпочвена вода дири изходъ и, щомъ намѣри такъвъ, образува изворъ.

Подпочвената вода въ много случаи стига до варовити скали и, понеже сж винаги напукани, пукнатинитѣ поглъщатъ водата. Отъ малкитѣ пукнатини водата се събира въ по-голѣмитѣ, изпълва ги и почва да дири изходъ, а такъвъ тя непременно ще намѣри, защото скалитѣ сж напукани по разни посоки и водятъ до повърхността на земята. Подпочвената вода попада въ пукнатината. На много мѣста ще имате случаи да видите, какъ отъ подножието на нѣкоя скала изтича цѣла рѣкичка. Като минава презъ пукнатинитѣ, водата разтваря варовититѣ скали — по този начинъ разширява пукнатинитѣ и ги прави все по-голѣми и по-голѣми. Това действие на подпочвенитѣ води продължава хиляди и хиляди години, докато най-последно нѣкогашнитѣ пукнатини се превръщатъ въ грамадни кухини, които ние наричаме